

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiae. I. II. III.tia**

**Burghaber, Adam**

**Fribvrgi Brisgoiæ, 1665**

87. Theodemirvs aulieus frequenter meminit apud Principem suum  
delictorum leuum ab alio aulico commissorum; quo modo peccare potest  
mortaliter.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-40942**

breuiorem absentiam esse notabilem, quām in reliquis Missæ partibus; vnde Hurtadus *lo. cit. ait*, omissionem Missæ à consecratione incipiente usque ad Pater noster recitatum esse mortalem. Quare Rusticani à mortali excusari non possunt, quando diebus festis peractâ deuotione mox ē templo se proripiunt, nisi huius aliam iustā causam habeant, quām meram consuetudinem, cui semper reclamauit Authoritas Ecclesiastica. Demūm de abitu ante Communionem id ipsum sentit Layman *lo. cit.* vbi ex Suarez vult, propter talem breuiorem absentiam etiam circa Communionem non esse hominibus scrupulum injiciendum, propterea quod præceptum de audiendo Sacro moraliter interpretari conveniat. Atque ex his patet ad Fundamenta contrariarum opinionum.

LXXXVII. Theodemirus aulicus frequenter mentionem facit apud Principem Felicis amili sui, & semper huius leue aliquod delictum subinde verum, subinde falsum immiscer. Quaritur. Vtrum Theodemirus per frequentatas veniales detractiones peccare possit mortaliter, tenerique ad restitutionem Felici faciendam?

Videtur non sic posse. Tum quia ex communi Theologorum peccata venialia nunquam coalescunt in mortale. Tum quia non est eadem ratio detractionum leuum, ac furtorum minutorum; alias qui pluribus detraxisset venialiter,

nialiter, peccasset tandem mortaliter, sicut qui pluribus furatus est modicè, tandem peccatum mortale commisit, quod nemo concedet.

Resp. Theodemirum per iteratas has detractiones posse peccare mortaliter, & teneri Felici ad restitutionem. Ita Eminentiss. Cardin. Ioannes de Lugo *Tom. de Iust. D. 16. n. 46.* & licet alij hanc questionem non moueant, reveratamen eam supponunt. Ratio fundamentalis est. Quando fieri potest grauis famæ læsio, tunc per detractionem peccari potest mortaliter. Atqui per plures leues detractiones potest fieri grauis famæ læsio. Ergo &c. Maior patet, cum in detractione peccatum mortale per nihil aliud committatur, quam per grauem famæ læsionem. Min. vt itidem appareat, ponamus, Theodemirum omnes leves detractiones simul coram Principe facere, numquid fama & existimatio Felicis grauem inde iacturam pati poterit? Ergo hoc ipsum contingere potest, si interpolatim fiant, siquidem facile singulæ in mente Principis vniuntur, vt tandem haud immensò exiguam de Felice concipiat opinionem, quasi ex varijs auditis homo sit imprudens, ignavus, aulæ & rebus maioribus peragendis parùm aptus &c. Confirmatur. Si Theodemirus de viro graui diceret alicui, eum esse mendacem, id est, crebro mentiri, peccaret mortaliter sub onere restitutionis, vt docent

Petrus

quam  
rradus  
atione  
um es-  
cali ex-  
is per-  
ipiunt,  
quam  
clama-  
de abi-  
it Lay-  
talem  
ommu-  
um in-  
um de  
ri con-  
menta  
requen-  
s emu-  
m sub-  
teritur.  
veniales  
nerique  
com-  
unquā  
est ea-  
torum  
sset ve-  
ialiter,

Petrus Nauarr. L. 2. c. 4. part. 2. n. 312. Rebelius L. 4. q. 2. Molin. Tom. 5. D. 26. n. 4. Lessius L. 2. c. II. dubit. 3. & plures alij, cum notabiliter estimationem talis viri imminueret; cur ergo non possit peccare mortaliter, si frequenter leues detractiones Felici apud Principem faciat? aut non potest inde quoque notabiliter imminui ipsius fama & estimation?

*Ad 1. in contrarium dicimus, veniales detractiones non fieri peccatum mortale, sed ablationem famæ ultimam, quæ alijs itidem modica venialis foret, ratione præcedentium determinari ad læsionem famæ grauem, perinde, ut in modicis furtis diximus in Cent. I. Cas. 32. Vnde patet Ad 2. esse eandem rationem inter furtæ modica, & detractiones leues frequentatas, et si non in omni casu, velut in allata instantia, idque ideò, quod Domini aliquando quoad furtæ sint grauiter & rationabiliter inuiti ob periculum, ne multi hoc modo furandi ditari velint, quod periculum moraliter cessat in detractionibus leuibus apud diuersos in re diuersa factis. ut rectè Cardin. Lo. Cit. n. 52.*

LXXXVIII. Theodorus miles progressus fuerat ad bellum iniustum: postea dum in castris moratur, facti eum pœnitet, firmumque concipit propositum, nullum prorsus damnum hosti inferendi: Dubitat autem, & querit à Confessario, si hostis eum adoriarur, an defendere se, & si necesse sit, il-